

Већ је свима познато да се у Србији све више смањују сетвене површине, као и просечни приноси по хектару, те да ће поготово ове године значајно порастити цене пољопривредних производа. Међутим, ни то није оно најгоре, зато што се највећи проблеми налазе - у домаћем сточарству.

Сточарска производња чини тек нешто мање од 30% укупне пољопривредне производње у земљи, мада по изјавама стручњака из те области, без развијеног сточарства не може бити напретка. Стога српска пољопривреда, оријентисана пре свега на ратарство и повртарство, стоји на месту или боље речено, константно назадује.

Да бисмо илустровали незавидно стање у том привредном сектору, поменимо да је број крава и стеоних јуница за последњих 10 година смањен за око 250.000 грла, а крмача за близу 400.000 грла. Укупан број грла стоке у Србији у односу на расположиве обрадиве површине је три пута мањи него у Европској унији.

Број говеда у земљи је толико опао да их сада има мање од милион, а то се већ оцењује као - врло критичан број. Наиме, број стоке је данас упола мањи него што је био пре само две деценије, зато што се сточни фонд у Србији у том периоду сваке године смањивао великом брзином, и то између 2 и 3%. Ти подаци значе да се Србија по броју грла вратила на почетак 20. века, а такве тенденције се настављају и даље.

Као главне разлоге таквог трагичног стања у сточарству, обично се помињу – све мања куповна моћ грађана, смањена средства у државном буџету, као и неадекватан систем субвенционисања. Ако се ту нешто не промени, упозоравају познаваоци прилика, бићемо у обавези да увозимо месо за исхрану сопственог становништва.

Рецимо и то да широм земље стоји празно око 40.000 стаја за тов говеда. Колико је тешка ситуација у тој области, најбоље показује чињеница да за десетак година, колико

Србија има дозволе за преференцијални извоз од 10.000 тона меса у Европску унију, искоришћено је једва 10 посто. То и није чудно, ако узмемо у обзир чињеницу да број крава по фарми у Србији износи мање од две краве, као у неразвијеним земљама, док је у водећим земљама тај број око 50 крава.

А с обзиром да се сточни фонд у Србији све више смањује, утолико је и производња млека сваке године све мања. То повећава трошкове производње, и на крају доводи то тога да млекаре осетно повећавају своје цене.

Зато није тешко претпоставити шта ће се десити 2014. године, када нестану тржишне баријере, то јест када не буде извозних субвенција, нити увозних тарифа. Тада ће наше тржиште да се суочи са јаком конкуренцијом, а европски гиганти ће ући на отворено домаће тржиште, што ће за резултат имати гашење неуспешних фарми и млекара.

Па ипак, како је својевремено речено у Привредној комори Србије, када напослетку обновимо сточни фонд, моћи ћемо да на нека тржишта ЕУ и Руске Федерације продамо сваке године чак и до 20.000 тона јунећег меса, као и 20.000 тона живе јунади.

Такође, у новом моделу развоја сточарства у Србији, којег су направили стручњаци из Привредне коморе Србије, а у коме се полази од 600.000 млечних крава, наводи се да би добијене количине млека могле задовољити домаће потребе, те да би велике количине млека и прерађевина преостале и за извоз, а посебно белог сира за тржиште Руске Федерације.

А док се не реализују програми опоравка сточарства, којег тренутно нема ни на виду, и сваком обичном пољопривреднику биће довољно макар да површно баци поглед на званичне статистичке податке, па да утврди да се време очигледно враћа уназад, зато што се домаће сточарство сада налази на истом нивоу као и у време Краљевине Србије. А с обзиром да се тај тренд наставља, ускоро би се могли, у статистичком смислу, вратити и у 19. век.

(Глас Русије)